

Brevet fylld med fjärilar

jag författade brev efter brev
ämnade till dig
vart och ett av dem jag rev
släppte remsorna, lät dem
svepa ut genom det öppna fönstret
ner mot gården
till damen, med den väna rösten
gråsprängt hår
och ögon, vilka lyste så blå
som vore det en himlahamn
vilken landat i dem
och hon fångade mjukt in remsorna
en efter en, med varsamma händer
förde dem nära
viskade sedan till dem, små hemligheter
och jag såg dem förvandlas
små fjärilar, i världens alla färger
inte större än en tumnagel
vilka var de ord ämnade dig
jag suddat ut
men nu flög, fyllda av liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micael Axelsson med Poeter.se id #11082 innehar upphovsrätten